

A rettentet szavai

Avagy a démonok nyelve

„Mi, ostoba földi halandók, oly keveset tudunk a bennünket körülvevő világ különös és félelmetes titkairól. Ha valamelyikünk elméjét meg is világosítja a tudás fénye, az könnyedén az örületbe taszíthatja felhasználóját. Ugyan mit tudhatunk mi a rettegett nevű démonokról, az istenek elátkozott, lélek nélküli teremtményeiről, kiknek már a léte is megborzongatja az érzékenyebb lelkeket, a velük való találkozás pedig a Rettentet végsőfoka? Ugyan mit tudhatunk mi róluk, életükről, ha életnek lehet egyáltalán nevezni azt a lélek nélküli létet, mit tudhatunk bármit is velük kapcsolatban? Semmit, és hálát adhatunk az isteneknek ezért. Mert a tudás néha hasznos, ámde rettenetes titkot szabadíthat a fejünkre, amelyért életünkkel, vagy rosszabb esetben lelkünkkel fizetünk.

Magukról az iszonyatos lényekről már mindent elmondtam, ami nem jelent veszélyt halandó elmére. Ám nem elégedhetek meg ezzel, s talán Te, ostoba halandó sem biztos, hogy megelégszel vele. Többet akarsz tudni Róluk? Hatalmat akarsz kaparintani magadhoz a tudásod által? Megteheted - én megnyitom előtted a kaput, megadom a lehetőséget, hogy páratlan tudást szerezz. Ám vigyázz: ne szálljon fejedbe a hatalom. Mert bár segíthet rajtad, eme veszedelmes tudás a vesztedet is okozhatja, az övöltő kárhozat mélyére taszítva lelkedet.

Készen állsz, szerencsétlen halandó? Akkor hát Galradzsa kegyel-

méből jó utat kívánok neked az Örök Kárhozat Sivatagába!

Kevés halandó tudja, hogy milyen is a démonok valódi nyelve. Megidézésükkor, ha beszédbe kívánnak elegyedni e porvilág lakóival, rendszerint az ő nyelvüket használják. Eme szentségtelen lények rendkívül gyorsan tanulnak, s legtöbbször igen jól beszélnek vagy fél tucat ynevi nyelvet. Vajmi kevés azon halandók száma, akik hallottak egy démont saját nyelvükön szólni, s ezzel maradandó élményt szereztek maguknak. Jómagam is e halandók közé tartozom, s bizony még halálom pillanatában is ott fog döngeni a fejemben eme szentségtelen szózat döngő visszhangja.

Látom: nyughatatlan lelked már arra vár türelmetlenül, hogy hallhassa eme szavakat, amelyek oly feledhetetlen élményt jelentenek minden tudós főnek. Elméd tudásra való éhségét csillapítani lehetséges, ha magad is igazán akarod. Tudnod kell, hogy nem csak hallhatod, el is sajátíthatod eme istenkáromló nyelvet, amelynek hallatán selymes borzongás költözik tagjaidba. S hogy a rendkívüli tudás mi hasznot hajthat neked? Áh, azt el sem tudod képzelni, száznál is több teremtménye az isteneknek!

Ősi gazdáik szájából eme borzongató szózat érthetetlen, de nem veszélyes a halandóra nézve. Bár szavai embernél is ősbibb mágiát

rejtenek méhükben, az elátkozott lények kisugárzásai elnyomják azt, akár a velőtrázó ordítás a félénk suttogást. Ki tudja, miféle célokat szolgálhat e mágia eme rettenetes teremtmények számára? Ki tudja, mi hasznát veszik a szavaikban rejtező ősi, kihasználatlan mágia borzongató csíráinak, amelyek sohasem bontanak éjfekete szirmokat? Talán még ők sem... talán csak az istenek maguk.

Ha azonban e szavak halandó szájába költöznek... a szirmok kibomolhatnak. Hiszen nem állja útjukat démoni aura, a fekélyes kisugárzás, amely az elátkozott lények minden mozdulatában ott rejtezik.

Hallottál már démoni szavakat halandó ajkáról peregni? Bizonyosan nem. Maga az ősi Réműlet költözik tagjaidba hallatukon, mágikus igéid letörik a gátakat, elszabadulnak, ellened fordulnak, örülteként dühöngenek. Rettenetes hatalom ez, mellyel kevés halandó rendelkezik - és az így is van rendjén.

Persze, tudom, te is részesülni akarsz eme hatalomból. Elmondom néked, hol keresd a forrását, megnyitom előtted a Kaput, mely ismeretlen dimenziókba vezérel téged - s csak rajtad múlik, hogy a tudás jólétet vagy örök kárhozatot kínál-e neked..."

Részlet Abdul al-Sahred Necrografiájából

Ahogy azt a neves mester, Abdul al-Sahred is írja, a démonok egyik ősi, rettenetes titka a beszédükben rejtezik. Ismeretlen, elátkozott nyelv ez, melynek hatalmáról talán már maguknak, a démonoknak sincs tudomásuk. Hogy mire használhatták az idők kezdetén az elátkozott lények, s hogy miféle rejtett, kihasználatlan - és halandó számára kihasználhatatlan - erőforrások buzoghatnak méhében még ma is, azt talán csak az istenek tudják. Tőlük pedig igazán ne várja halandó lélek, hogy megosztják vele az úr mélyénél is sötétebb titkukat.

A nekromancia nagymestere szavaival élve, igazából nagyon kevés halandónak lehet része olyan élményben, hogy egy démont fajtája nyelvén halljon beszélni. Ennek oka valószínűleg abban keresendő, hogy egy ilyen szörnyeteg beszédét többnyire csak a saját fajtája érti meg. Ezért találkozunk ritkán olyan leírással, amely szerint az idézőmágus démoni nyelven ért szót idézettjével. Eme apró akadályt általában a pszi Telepátia diszciplínájával hárítják el az éles eszű varázstudók, vannak azonban, akik

primitívebb eszközökhöz folyamodva, kézzel-lábbal igyekeznek magukat megértetni a megidézett lényvel - be kell vallani, az ilyen módszer meglehetősen komikus jelenetekhez vezethet.

Persze, ha az idézőnek szerencséje van, olyan szörnyeteg jelenik meg hívására, aki ismeri és beszél valamely yenevi nyelvet. Ezen nem lehet csodálkozni, hiszen ha jobban belegondolunk, egy olyan lény, amelyet már többször idéztek meg erre a világra, és ha elég ideje van rá, könnyen elsajátíthatja valamely nép nyelvét. Az ilyen szerencsés esemény lényegesen leegyszerűsíti a dolgokat, hiszen nem kell vesződni pszivel, varázstudókhoz és a helyzethez a legkevésbé sem illő bohóckodással és egyéb módszerekkel.

Vagy...

A legnehezebb, és az összes módszer közül talán a legbonyolalmasabb a démoni nyelv elsajátítása. Ez így persze roppant egyszerűen hangzik, noha nehezebb feladat, mint a Banara titkának megismerése. Mert míg azt, bár szintén titkos tudás, tanítják néhány helyen Yneven, addig a démoni nyelvet jórészt senki sem ismeri a gigászi kontinens lakói közül. Aki pedig birtokában van eme rettenetes tudásnak, az bizony mélyen hallgat róla, ő a lehető legszigorúbban elzárkózik mindenféle tanítási lehetőség elől. Ennek is különféle okai lehetnek: van, aki irigységből teszi, a legtöbben azonban, mire rálelnek a titok nyitjára, olyan tapasztalatokat szereznek, amelyek megakadályozzák őket abban, hogy frissen szerzett tudományukat továbbadják. Természetesen kivétel mindig is akad - ám erre a kivételre rálelni csak isteni szerencséjével vagy segítséggel lehet csupán, és az sem kizárt, hogy netalán a Vén Idő hullámain is meg kell lovagolni érte... azt pedig nem kell ecsetelnem, hogy ez milyen veszedelmekkel jár.

A titok megfejtését mindenképpen hosszadalmas nyomozómunka kell, hogy megelőzze, hiszen a démoni nyelvről szóló fóliánsok olyan rejtett helyeken bújnak meg, amelyekről talán már évezredek óta nincs tudomása a világnak. Elszórt töredékek és itt-ott felbukkanó lejegyzések adnak csupán útmutatót a titok kulcsához, amelynek megtalálása így sem egyszerű, a nyelv

elsajátítása pedig a leghősiesebb erőfeszítéseket igényli a tanulni vágyótól. A démoni nyelv ugyanis a játérendszer szabályai szerint ősi nyelvnek számít, elsajátítani azonban - érthetően - jóval nehezebb, mint a többit, ám nem lehetetlen... Alapfokon kétszer annyi, mesterfokon 70 Kp-ért, dupla idő rááldozásával. Ráadásul a tanoncnak minimum 17-es Intelligenciával és 15-ös Akaraterővel kell rendelkeznie.

Mégis, mindezek ellenére minden évszázadban van vagy tucatnyi kalandor, bölcs férfiú, tudásra szomjas tanonc, aki rálel eme kulcsra... és ezzel olyan különleges hatalmat kaparint a kezébe, mellyel kevesen büszkélkedhetnek Ynev tágas világán.

A démonok nyelve ugyanis, mint ahogyan a neves mester is írja, nem csupán más síkok lényeivel való kapcsolatfelvételre alkalmas. Ama halandó, ki szájára veszi e szentségtelen nyelv szavait, komoly változásokat képes eszközölni környezetében, méghozzá olyan intenzitással, amelyet bizony jó néhány varázstudó megirigyelhetne.

A démoni nyelv szavaiban különös, ősi rettenet bujkál, amely minden halandót, aki hallja őket, megérint jeges lehetével. Olybá tűnhet ez számukra, mint egy démon süvöltése, az ősgonosz miazmás lehelete. Bárkin, aki hallja a szavakat, megmagyarázhatatlan rémület lesz úrrá, s azon igyekezik, hogy minél messzebb jusson a hang kibocsátójától. A félelem 7E erősségű, s ellene csak a tudatalatti asztrális mágiaellenállás érvényes, ugyanúgy, mint a démonok aurája esetében. Aki egy óránál hosszabb ideig hallgatja a démoni szótatot, az maradandóan megőrül. Ezenkívül a szavak képesek megbolygatni a manaháló egyensúlyát, vagyis szétzilálni a környezetében - 20 lábnyi sugarú körön belül - minden varázslatot, kivéve a papok formuláit. Ennek esélye annál nagyobb, minél több Mp-t ölt bele a varázstudó a szétbomlasztani készülő varázslatba. A

besülés esélyé alapban 10%, amely minden felhasznált 5 Mp után emelkedik két százalékkal. Mágikus eszközök és jelek, vésetek energiái a ily módon nem bomlasztható fel, nem gyengíthető meg. A megmagyarázhatatlan rettegést már alapfokú tudással elgagyogott pár szó is kiválthatja, a varázslatok szerkezetét megbontani azonban csak összefüggő, hosszabb szöveg, vagyis mesterfokú tudás képes. Alkalmazásának azonban komoly hátrányai is vannak. Először is a démoni szózat szentségtelen energiáját minden varázstudó érzékeli, méghozzá a körülöttük levő 40 lábnyi sugarú körön belül. Ez néha igen veszedelmes lehet az alkalmazóra, mondjuk egy shadoni falucskában, ahol a Szent Inkvizíció egy szentéletű tagja éppen istentisztelet bemutatására készül...

Ennél nagyobb veszedelmet azonban maguk a szavak jelentenek alkalmazójukra. A nyelv szavainak kimondása ugyanis nem halandónak való feladat. Erős fizikai és szellemi megterhelést ró a szavak felhasználójára. Ez a játék szabályaiban úgy mutatkozik meg, hogy a beszélő minden kiejtett szó - kb. 1-2 szegmens - után elveszít egy Fp-t. Minden tizedik Fp elvesztése egy Ép és egy Akaraterő képességpont elvesztésével jár. Ha az Fp nullára csökken, az alkalmazó elájul és maradandóan elveszíti max. Fp-inek tizedét. Ha az Ép-je vagy az Akaraterője négy alá csökken, akkor az illető szintén elveszíti az eszméletét, ekkor viszont elveszít maradandóan egy Ép-t és egy Akaraterőpontot. Az ájulásból annyi óra múlva tér magához, ahány kört a beszéddel töltött. Ezenkívül jelentős megkötés még, hogy bár a rettegés közvetlenül nem hat magára az alkalmazóra, egy beszéddel töltött óra elteltével ő is véglegesen megőrül.

Bánj hát óvatosan a megszerzett tudással, kalandozó! Lehet, hogy kincsesbányára bukkantál, lehet azonban, hogy az örület sötét köde leselkedik rád a hatalommal kecsegtető lehetőség mögött. A választás rajtad áll...

2000.05.

Szerző: Szabó „Dragon” Péter
Forrás: Rúna magazin VI.évf./2.szám
Szerkesztette: Magyar Gergely